

[Poul Claussen.]

andre bemærkninger til dette lovforslag end at tilsige mit partis støtte til en hurtig gennemførelse.

Bertel Dahlgaard: Der kan jo ikke være tvivl om, at det under de foreliggende forhold er nødvendigt at forlænge den lovgivning, det her drejer sig om, og det kan vi fra vor side tiltræde. Men jeg skal lige som den ærede socialdemokratiske ordfører beklage, at forslaget til en ny apotekerlov ikke allerede er forelagt, skønt det snart er et år siden, kommissionen har afgivet sin betænkning. Jeg minder i denne henseende om, at den højtærede indenrigsminister i sidste samling gav tilsagn om, at dette forslag ville blive forelagt straks ved rigsdags-samlingens begyndelse. Det skete ikke, men jeg vil gerne forstå det sådan, at det, at det nu er trukket ud, er begrundet i indenrigsministerens sygdom.

Men jeg må sige, at jeg kan vanskeligt forstå, man fra ministeriets side vil give som begrundelse, at der ikke endnu er svaret fra de forskellige organisationer og myndigheder på den høringsskrivelse, der er udsendt. I det hele taget kan man sige, at det, der er foregået her, udsendelsen af disse høringsskrivelser, efter at kommissionsbetænkningen er afgivet, er et udpræget eksempel på det „høringsraseri“, der hersker i en del af ministerierne. Høring er jo mange gange ønskelig og nødvendig, men det kan ikke nægtes, at der er en del af vore ministerier, som bruger det til overmål og ofte benytter det til ligefrem at trække sagerne ud. Med hensyn til apotekerloven har man hørt også de organisationer, som havde repræsentanter i kommissionen og der har haft lejlighed til at fremføre deres anskuelser og fremsætte de forslag, de måtte ønske. Alligevel sender man høringsskrivelser til dem.

Må jeg endvidere sige, at det kan umuligt være en af årsagerne til, at forslaget ikke er fremsat, det, som den højtærede socialminister sagde, at man måtte udsende disse høringsskrivelser, fordi der ikke var enstemmighed i kommissionen. Jeg minder om, at der i apotekerkommissionen skabtes enstemmighed på de allerfleste områder. Jeg tror, at 73 af det nye apotekerlovforslags 88 paragraffer er tiltrådt enstemmigt, og der, hvor der ikke er enstemmighed, er forslagene tiltrådt med overvældende majoritet,

med 13 af kommissionens medlemmer mod 2. Meget sjældent har man set en kommission, der behandlede så komplicerede forhold, nå til en sådan grad af enighed, som her er sket, og når den højtærede socialminister alligevel fremsætter en sådan udtalelse, kan jeg ikke lade være med at rette et spørgsmål til ham: der er et forlydende om, at den eneste, der ikke har svaret på spørgsmålet fra indenrigsministeriet vedrørende kommissionsbehandlingen, er handelsministeriet, at handelsministeriet er den eneste institution, som endnu ikke, måneder efter, at denne høringsskrivelse er udsendt, har svaret.

Jeg vil gerne spørge, om det virkelig er rigtigt, for hvis det er rigtigt, kunne man jo næsten tro det, som man i visse kredse siger med et populært udtryk: det forlyder, at handelsministeriet har sat sig på apotekerloven. Jeg vil håbe, at dette ikke er rigtigt. Hvis noget sådant skulle vise sig at være tilfældet, måtte man jo gå andre veje for at få dette forslag frem her i tinget, men foreløbig vil jeg dog opfatte det som et tilsagn, hvad der står i bemærkningerne, at indenrigsministeren vil forelægge forslag her i begyndelsen af det nye år, og jeg forstår dermed straks efter nytår.

Jeg skal endnu blot sige, at det iøvrigt er glædeligt, at sundhedsstyrelsen allerede — i et cirkulære med gyldighed fra 1. januar 1953 — har gennemført den indskrænkning af recepttvangen, som der efter forhandling mellem apotekerkommissionen og sundhedsstyrelsen udtryktes ønske om fra kommissionens side; det sætter jeg megen pris på. Denne indskrænkning af recepttvangen vil betyde besparelser for befolkningen, og den vil betyde, at lægerne overbebyrdes i mindre grad, end tilfældet er nu.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til vedtagelse.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for tilslutningen til forslaget.

Jeg har bemærket mig de kritiske synspunkter, der er fremført fra to af de ærede ordførere i anledning af, at det endelige forslag endnu ikke er forelagt her på rigsdagen. Det særlige spørgsmål, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stillede om, hvem der endnu havde undladt at svare på indenrigsministeriets henvendelse, er jeg ikke i stand til på stående fod at